

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SENDER DEL MEDITERRANI GR-92

25a Etapa : VILANOVA I LA GELTRÚ – MAS DE L'ARTÍS – CASA ALTA
CAN CASSANYES – CAN BALAGUER – CASTELLET

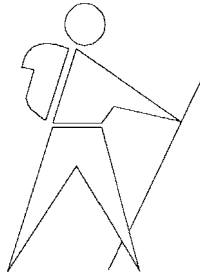
5 de març de 2006

HORARI PREVIST

Concentració a la plaça de les Cols.	8:00	h
Mas de l'Artís. Reagrupament i esmorzar.	9:20	h
	9:50	h
Casa Alta. Reagrupament.	10:55	h
	11:15	h
Mas Balaguer. Reagrupament	11:35	h
	11:45	h
Castellet. Església de Sant Pere. Final de l'etapa. Baixada cap a l'aparcament.	12:25	h
Castellet. Aparcament. Sortida cap a Vilanova i la Geltrú.	12:45	h
Vilanova i la Geltrú.	13:15	h

Notes.-

- **** La descripció de la topogua comença a la cruïlla de la Rambla Principal amb l'avinguda Francesc Macià; nosaltres ens concentrarem a la plaça de les Cols, al costat del local social de l'AE Talaia, i pujarem pel carrer Comerç per enllaçar amb el GR a la plaça Pau Casals (plaça Major).
- **** Esmorzarem al Mas de l'Artís; no hi ha serveis.
- **** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- **** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **vigileu que hi sigui tothom.**
- **** Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, **no correu ni aneu massa LENTS !!**
- **** **Atenció:** La Secció de Senders disposa d'un telèfon mòbil (**680102567**). Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge **utilitzeu només** aquest telèfon. (Els dissabtes de 14h a 16h i el diumenge a partir de mitja hora abans de l'hora prevista per a la sortida).

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SENDER DEL MEDITERRANI GR-92

25a Etapa : VILANOVA I LA GELTRÚ – MAS DE L'ARTÍS – CASA ALTA
CAN CASSANYES – CAN BALAGUER – CASTELLET

5 de març de 2006

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Recorregut pels estreps del massís de Garraf, de manera que a mesura que el GR s'allunya de Vilanova el terreny esdevé cada cop més dur i feréstec, amb un bon tram de camí pels típics fondals o "fondos", que sembla que no tinguin sortida, i un altre tram per parts més altes i amb bona visió ja camí de Castellet. Prop del començament de l'etapa hi ha la unió amb el GR-92-4 i, en arribar a Castellet, amb el GR-92-3.

Horari Parcial	Horari Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Vilanova i la Geltrú (15 m).- Cruïlla de la Rambla Principal amb l'avinguda Francesc Macià; si es va cap a la dreta s'arriba a la plaça de la Vila on hi ha l'Ajuntament. El GR segueix rambla amunt (nord) i passa per davant del teatre Principal. En arribar a la plaça de les Neus, situada a la part posterior de l'església arxipres-tal de Sant Antoni Abat, se segueix en la direcció que es portava pel carrer de la Bomba, que voreja l'església deixant-la a la dreta.

En desembocar a la plaça de Sant Antoni, on s'aixeca la façana principal de l'església, es va cap a la dreta per passar pel peu del campanar exempt i seguir pel carrer de l'Església. A la plaça Pau Casals, dita també plaça Major, on s'aixeca un monument a Anselm Clavé, es va cap a l'esquerra tot vorejant la plaça per tal de seguir pel carrer de les Premses. Es passa pel costat de la placeta de la Diputació on hi ha el Museu Romàntic Casa Papiol i es continua pel carrer de les Premses, pel costat de l'edifici del museu

0:08	0:08	0,620
------	------	-------

Bifurcació.- Al final del carrer de les Premses arribem en un ampli carrer transversal; cap a la dreta s'obre la plaça de les Casernes; el GR va cap a l'esquerra tot deixant el carrer del pintor Joaquim Mir més a l'esquerra i seguint pel camí que va pel marge dret del torrent de la Pastera. Des d'aquest punt, aigües avall, el torrent queda soterrat. Se segueix pel costat del torrent, aigües amunt.

0:03	0:11	0,887
------	------	-------

Ronda Ibèrica.- Al xamfrà, a l'esquerra, s'aixeca l'antiga torre de la Immortalitat. Es creua la ronda. Si en comptes de l'etapa aquí descrita es pretengués anar cap a Sant Pere de Ribes pel GR-92-4, caldria creuar el torrent i, immediatament, anar cap a l'esquerra pel carrer de la Masia Cabanyes fins a la masia Cabanyes, on s'enllaçaria amb l'esmentada variant GR-92-4. El GR-92 pren la pista de la riba dreta del Torrent de la Pastera. Aviat es deixa a l'esquerra la torre d'en Garrell. A la dreta sempre queda la riera i a l'esquerra algunes edificacions. Es deixen els trencalls que van a les edificacions i els que creuen la riera.

0:10 0:21 1,702

Carretera C-246.- Es creua per un túnel. Poc abans s'ajunta una pista per l'esquerra.

0:03 0:24 1,962

Bifurcació. Es deixen dues pistes a l'esquerra i se segueix per la d'enfront (nord-oest); una mica més endavant es deixa una pista a la dreta que baixa.

0:07 0:31 2,569

Bifurcació.- Unió amb la variant GR-92-4 procedent de la Masia Cabanyes, Sant Pere de Ribes i l'interior del massís del Garraf. Es continua per la mateixa pista que és el Camí del Mas de l'Artís, aigües amunt del torrent (nord-oest). Pocs metres més endavant es deixa un camí a l'esquerra i es continua tot planejant.

0:07 0:38 3,089

Aqüeducte.- Correspon a les aigües de rec del pantà de Foix. Es passa per sota i immediatament es gira cap a la dreta per anar a creuar el llit del torrent. Passat aquest punt es troba una bifurcació; Per l'esquerra es va al mas Tapet, el GR va per la pista de la dreta que segueix recta i va al mas Safont, el mas de l'Artís i Canyelles. Es puja lleugerament.

0:05 0:43 3,439

Antenes radiofòniques.- Queden a l'esquerra, se segueix pujant.

0:03 0:46 3,699

Final de la pujada.- Es davalla amb suavitat. A l'esquerra queda la torre d'una línia de conducció elèctrica d'alta tensió; més endavant es passa pel costat d'uns notables exemplars de pins. En arribar al costat de l'autopista es gira cap a l'esquerra; a la dreta es deixa una pista.

0:04 0:50 4,069

Autopista A-16.- Es creua per un túnel. Es continua pel costat esquerre del torrent de la Pastera, aigües amunt.

0:04 0:54 4,439

Mulassa.- Es passa pel seu costat, queda a l'esquerra del camí. Més endavant, el camí se situa gairebé al nivell del llit del torrent; a l'altre vessant, enlairat, es veu el maset de Safont. En aquest tram, el camí conserva les antigues fites.

0:06 1:00 4,915

Torrent de la Pastera.- Es travessa el torrent i es deixa, a l'esquerra, l'entrada al maset de Safont. Es puja pel costat del torrent.

0:03 1:03 5,121

Trencall.- Atenció! Cal deixar el camí i baixar per un caminet cap a la dreta per travessar el llit del torrent. El caminet s'enfila per l'altra banda i gira cap a l'esquerra per anar aigües amunt; pocs metres més endavant torna al llit del torrent i el segueix amunt. A l'esquerra, una mica enlairada, hi ha una casa. A l'alçada de la casa es puja cap a l'esquerra per tal de superar un mur de contenció; després es torna al llit del torrent. Es deixen alguns trencalls que s'enfilen per la dreta.

0:06 1:09 5,425

Bifurcació.- Es deixa el llit del torrent i es puja cap a l'esquerra, amb fort pendent, per entremig del bosc. Més endavant, en passar per un rocallís, a l'esquerra es pot veure un cucó enrunat.

0:05 1:14 5,645

Final de la pujada.- Es travessa una petita línia de conducció elèctrica i es continua tot planejant paral·lelament a la línia. A la dreta es deixa un trencall; davant ja es veuen les edificacions del mas de l'Artís. Es baixa amb suavitat en direcció al mas.

0:03 1:17 5,829

Cruïlla (179 m).- Situada davant del **mas de l'Artís**, al bell mig de la qual hi ha la soca morta d'un arbre. S'ha de seguir per la pista que va per la dreta de l'accés a la casa. Es baixa lleugerament tot passat per sota de les edificacions. Es passa a frec de la caseta d'un transformador que queda a l'esquerra; poc després s'uneix un camí per l'esquerra.

0:04 1:21 6,136

Bifurcació.- La branca principal de la dreta segueix endavant i travessa el fondal plantat de vinyes en direcció a Canyelles. El GR va per l'esquerra fondal amunt durant una bona estona.

0:05 1:26 6,483

Fondo de les Oliveres.- El camí davalla amb suavitat pel costat d'una esplanada que queda a l'esquerra i tot seguit deixa un camí poc fressat a la dreta. Se segueix endavant pel fondal que a partir d'aquest punt s'anomena de les Oliveres.

0:03 1:29 6,683

Pou.- A la dreta del camí queda una petita esplanada on hi ha el pou de les Oliveres.

0:07 1:36 7,241

Bifurcació.- El camí decanta cap a la dreta tot seguint el fondal; per l'esquerra s'uneix un camí que baixa. Se segueix endavant tot fent revolts per dins del fondal que a partir d'aquest punt s'anomena del Teixidor.

0:03 1:39 7,532

Mulassa.- A la dreta, mig amagada i ensorrada. Més enllà es passa per sota d'un encreuament de línies elèctriques.

0:03 1:42 7,810

Bifurcació.- El camí principal segueix per l'esquerra i s'enfila pel vessant del fondal. El GR va pel camí de la dreta, menys fressat, que segueix pel llit del fondal.

0:02 1:44 7,932

Fondo del Teixidor. Bifurcació.- El camí gira cap a la dreta i s'enfila pel vessant del fondal; el GR deixa aquest camí i continua per un caminet que segueix aigües amunt pel llit del fondal envoltat d'una atapeïda vegetació.

0:07 1:51 8,339

Bifurcació.- Es deixa un senderol a la dreta.

0:08 1:59 8,930

Gir.- Es gira a la dreta i es passa a frec d'una paret de roca que queda a l'esquerra; se surt de l'atapeïda vegetació.

0:08 2:07 9,414

Bifurcació.- Es deixa el caminet i es puja cap a l'esquerra per un rocallís. El GR-92 deixa el terreny deprimit i guanya alçada i horitzons.

0:01 2:08 9,467

Entroncament.- S'arriba a un camí carreter que es pren cap a l'esquerra pujant. Al davant es veu la Casa Alta, al fons, la característica silueta del Montmell i a l'esquerra, en la llunyania, el mar.

0:03 2:11 9,669

Bifurcació.- Es deixen dos camins a la dreta. Es baixa amb suavitat.

0:04 2:15 10,054

Trencall.- Per la dreta es deixa un camí que baixa; per aquest camí es podria enllaçar amb el GR-92-3 en el fons de la vall; se segueix endavant.

0:01 2:16 10,149

Cruïlla.- Es deixen els dos camins de l'esquerra i se segueix en la mateixa direcció que es portava. El primer camí de l'esquerra va al Pla de les Palmeres. Més endavant s'uneix un camí que puja per l'esquerra i més enllà el camí es subdivideix en tres branques que s'uneixen poc després.

0:03 2:19 10,399

Bifurcació (313 m).- Es deixa el camí de la dreta, que segueix vers la propera **Casa Alta** i es va per la pista de l'esquerra que baixa. Més enllà es veu can Cassanyes, per on passa el GR. Després de baixar una mica es va cap a la dreta i més endavant s'uneix un caminet procedent de la Casa Alta que queda enlairada a la dreta.

0:03 2:22 10,679

Can Cassanyes (305 m).- A l'esquerra; al fons, a l'esquerra, es veu la xemeneia de la central tèrmica de Cubelles.

0:05 2:27 11,118

Pujol Florit.- El camí voreja el Pujol Florit tot deixant-lo a l'esquerra. A la dreta, a un nivell inferior i a l'altra banda del fondal, es pot veure el poblet de Torrelletes per on passa la variant GR 92-3; més enllà s'estén la plana del Baix Penedès.

0:05 2:32 11,558

Mas Cremat (290 m).- Queda a la dreta; segueix la forta baixada. Vistes alternades sobre el mar i sobre l'interior.

0:01 2:33 11,648

Cruïlla.- Se segueix el camí del mig, en la direcció que es portava, tot planejant i deixant a l'esquerra la pista principal que baixa.

0:03 2:36 11,898

Mas Balaguer (265 m).- Es passa per l'era del mas, que està situada enfront de la casa. Es va cap a l'esquerra i se segueix un caminet que va a passar pel costat del mas, que queda a l'esquerra.

0:02 2:38 11,998

Bifurcació.- Es deixa el caminet que segueix endavant i baixa cap al fondal de la dreta i que després puja a Torrelletes. El GR segueix per l'esquerra. Més enllà, es passa a frec d'un corral. A partir d'aquí el caminet va per damunt del rocalls situat al lloc que separa els fondals del torrent de les Bruixes, a la dreta, i el que neix sota el Pujol Florit a l'esquerra. S'ha de parar atenció als senyals. Camí molt estratègic i atractiu.

0:10 2:48 12,750

Baixada.- El caminet decanta cap a l'esquerra i comença a baixar pel vessant dret del fondal que neix sota el Pujol Florit. Al fons, es pot veure el pantà de Foix.

0:11 2:59 13,535

Llit del fondal (110 m).- S'arriba al llit del fondal; s'ha de creuar i pujar per l'altra banda. En arribar a un camp es va en direcció a una petita edificació; es travessa un camí i es passa pel costat de la caseta, que queda a l'esquerra. Se segueix endavant per un camí que passa per entremig de camps.

0:07 3:06 13,919

Línia de conducció elèctrica.- Es passa per sota i es puja per un tram que conserva l'antic sòl empedrat. En arribar a un camí, es pren cap a la dreta.

0:02 3:08 14,061

Gir.- El camí gira cap a la dreta just davant del portal del tancat que es té a l'esquerra i passa pel costat d'una figuera i d'una caseta que queden a la dreta. El GR continua pel costat de la tanca i s'apropa al bosquet que es veu al davant. Més endavant el camí surt en una clariana; s'ha d'anar a passar per un petit edifici mig enrunat i deixar-lo a l'esquerra per pujar cap al bosc que es té a la dreta.

0:04 3:12 14,246

Bifurcació.- Un cop dins del bosc, s'arriba a un camí que se segueix cap a l'esquerra. Immediatament se'n deixa un d'ample a la dreta. Se segueix endavant per entremig del bosc; el camí, en alguns trams s'estreny.

0:02 3:14 14,371

Caseta.- Es passa pel seu davant, queda a la dreta. Més endavant, a la dreta i una mica separada, hi ha una taula de pedra.

0:01 3:15 14,441

Castellet (155 m).- Esplanada amb una font, a la part alta del poble, darrera de la rectoria de Sant Pere. Punt de confluència del GR-92 amb el GR-92-3, que ve d'Olèrdola i de la part nord del massís del Garraf. Degut al gran interès que té Castellet, i encara que no seria estrictament necessari, el GR-92 travessa tot el poble i baixa pel carrer del Castell. Després es pren un moment el carrer del Forn i en seu extrem es gira a la dreta i es baixa per una drecera fins a la carretera.

0:07 3:22 14,941

Carretera BV-2117 (106 m). Aparcament.

EL PARC DEL FOIX

Ja a l'època prehistòrica el territori on ara es troba el pantà del Foix era una zona de pas. Hi ha presència humana identificada des del paleolític, però és el neolític el que ha deixat més rastres de la humanització de la zona. Així ho demostren les abundants restes trobades arreu del territori, que comprenen totes les manifestacions des del neolític fins a la cultura ibèrica, immediatament anterior a la conquesta romana.

Durant les tasques d'impermeabilització del pantà del Foix, es van trobar unes restes neolítiques d'un equipament funerari amb 38 cranis i altres restes. En el municipi de Castellet i la Gornal trobem vestigis prehistòrics a Torrelletes (als fondals de la Pòpia i a les balmes de la Bovera i del Solell de les Cabres). Al voltant de la zona, hi ha nombroses restes que palesen la implantació humana a la comarca del Penedès en el neolític. Així, trobem jaciments amb ceràmica feta a mà i decorada amb estries a la cova del Bolet (Mediona), a l'esquerra de les Roques del Pany (Torrelles de Foix), les Guixeres (Vilobí) i a la cova de Can Pasqual (Castellví de la Marca), entre d'altres. Els homes dels sepulcres de fossa, segons sembla obra dels agricultors del pla (2000 a 5000 anys aC), signifiquen un estadi més avançat. Els principals jaciments es troben als termes de Pacs i de Vilafranca.

Cal assenyalar també altres manifestacions artístiques de l'època, com ara les pintures al terme d'Olèrdola. A l'abric de les Fonts de Segarull, s'hi veuen dues figures d'arquers, acompanyades d'un bon nombre de taques vermelles.

La civilització ibèrica va deixar nombroses manifestacions culturals, com són la ceràmica indígena feta amb torn. Els vestigis ibèrics s'han trobat arreu, pel pla i per la muntanya. En destacarem els jaciments dels Monjos (la Ràpita) i d'Olèrdola (la Font del Cuscó, les Cases de la Vall i el Turó de Sant Miquel).

L'arribada dels romans es produí durant les guerres púniques (200 aC). Hi ha vestigis suposadament romans a les Masuques (pont d'una arcada sobre el Torrent d'Estalella on s'ajunta amb el riu Foix) i a Sant Marçal, amb restes d'una vila romana a Can Colomer. La majoria dels pobladors indígenes es refugiaren en poblats més o menys fortificats per temor de les operacions bèl·liques. Al poblat ibèric d'Olèrdola es construí la muralla reforçada que encara es manté en peu. Com a la resta de la Catalunya romana, a la zona s'originà un intens desenvolupament econòmic, afavorit per les bones condicions naturals del territori i per la seva situació estratègica.

Entre els elements destacables als voltans del parc hi ha la cisterna romana d'Olèrdola. El nucli arqueològic d'Olèrdola, situat sobre una cresta rocosa i ben visible, és, sens dubte, un element singular per visitar des del Parc del Foix. Olèrdola tornà a jugar un important paper com a fortalesa durant l'edat mitjana.

Durant el segle X, el Penedès esdevé marca fronterera del Comtat de Barcelona. Per això, en la línia del Foix s'hi construïren elements defensius com el castell de Castellet. A l'època feudal, el territori es trobava sota la jurisdicció dels comtes de Barcelona i els enclavaments del Castellet, Olèrdola i el castell de Sant Raimon de Penyafort són elements arquitectònics que palesen el paper

de la zona a l'època. Del segle XIII cal destacar el castell de Sant Raimon de Penyafort també anomenat castell de Sant Domènec on va néixer Raimon de Penyafort (1185-1275), Canonge de la Seu de Barcelona, conseller del rei Jaume I, confessor del papa Gregori IX i jurista eminent, compilador de les anomenades Decretals ordenament legal de l'Església fins a la promulgació del Codi Canònic instaurat l'any 1918, és probablement un dels personatges més rellevants d'aquell segle.

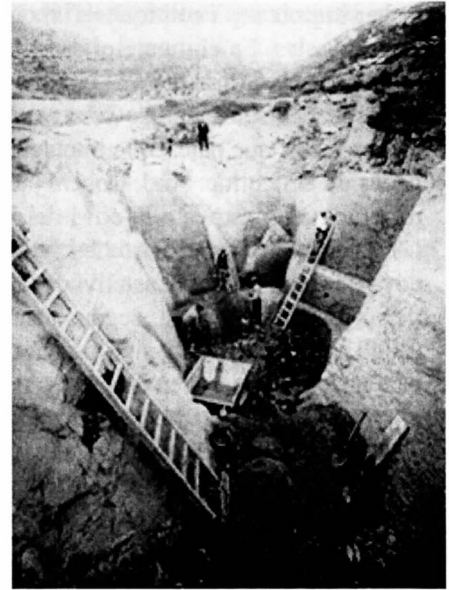
Un dels millors moments històrics a la zona s'inicià durant el segle XVIII amb l'especialització vitivinícola de la comarca. Aquesta important activitat agrària va suposar una important consolidació dels nuclis rurals de la zona. Lamentablement, l'arribada de la fil·loxera a finals del segle XIX causà un fort impacte socioeconòmic. Tot i així, superada aquesta crisi, la vinya continuà lligada al desenvolupament agrari de la comarca i especialment per l'impuls del regadiu a partir de la construcció del pantà.

El pantà de Foix

És en el context de la greu crisi agrària i econòmica general del final del segle XIX que sorgeix la idea de la construcció del pantà de Foix. Una infraestructura d'aquestes característiques transformarà decisivament l'agricultura de les poblacions més properes al riu Foix, que passaran de la vinya, molt delmada per la fil·loxera dels anys 90 amb la consegüent davallada del preu del vi, al regadiu. Finalment, l'any 1901 es comença a projectar el pantà de Foix i l'agricultura de la comarca inicia el procés d'adaptació al nou context econòmic del primer terç del segle XX que afavoreix el conreu de productes de regadiu.

Construir el pantà és un procés llarg i difícil. Més de 40 anys separen la idea inicial de la finalització completa del projecte. Les primeres gestions es fan a principis de 1901 i no és fins al 1937 que es pot començar a regar amb l'aigua de l'embassament. Faran falta 6 anys més per completar la xarxa de sèquies projectada.

En un primer moment, la manca, per un costat, d'adhesió econòmica dels propietaris rurals i, per l'altre, d'un projecte definitiu que demostrés la viabilitat i beneficis econòmics alentiran la posta en marxa. L'any 1907 es revela decisiu per a desencallar el procés: comença la tramitació de les ajudes a l'Estat i es constitueix un sindicat de regants.

ALS PAGESOS Y TERRATINENTS

Per a tractar de portar endavant el projecte del Pantano, tan desitjat de tots y de tan facil resolució ab una mica d'esfora per part dels que no havem de rebre els beneficis, se convoca a tots els que tingun bona voluntat per aquesta idea y amor al benestar dels pobles en que han nascut, a la reunió del diumenge vinent, dia 6, a las deu del matí, a la Sala de Ball, del Hospital d'aquesta vila.

La Comissió Gestora.

Vilanova y Geltrú, 1.º de Septiembre de 1908

NOTA: L'ingenier autor dels plans Sr. Gervá assistirà a dita reunió.

L'esperada aprovació oficial arriba l'any 1908, però s'exigeix la revisió del primer projecte presentat amb l'objectiu d'esmenar-ne les deficiències tècniques (1909). D'acord amb aquesta aprovació oficial, que arriba per real ordre, l'Estat ha de satisfer el 50% del cost dels murs de contenció i dels canals i les obres duraran un màxim de 8 anys. De la mateixa manera, es constituirà un sindicat d'obres que auxiliarà una part de les despeses. Un cop acabades, el sindicat d'obres s'autoconstituirà com a sindicat de regants responsable de la seva conservació i explotació.

La construcció de la presa durarà 18 anys, des del 1910 fins al 1928. Problemes tècnics vinculats amb la permeabilitat del terreny se sumen a problemes econòmics, agreujant la situació. Tres són els esculls tècnics principals: les fonamentacions, més profundes i costoses; la detecció d'una falla a la vora dreta del riu; i la necessària modificació de la presa projectada, que es revela petita i antieconòmica. A més a més, una gran avinguda del riu descobreix, l'any 1913, una esquadra a les calcàries i malmet una part de les obres. El més greu, però, són els

problemes de permeabilitat del vas. Es calcula que la pèrdua d'aigua és, aleshores, d'uns 30 litres per segon.

Discontinuitat dels bancs margosos, nombroses esquerdes, diàclasis a les roques calcàries i trastorns en l'estratificació fan la llera molt més permeable. Les obres s'aturen i es comença a tapar les fissures i a revestir de paviment impermeable els punts on es produeixen les pèrdues. Les tasques d'impermeabilització duraran 12 anys (des del 1914 fins al 1926). Un cop enllestides, les proves definitives s'allargaran fins el 1928, moment en què s'acaba de construir el mur de contenció i la presa es dona per finalitzada.

La construcció dels dos canals, anomenats de la dreta (que es bifurca en dos: un en direcció a Cubelles i l'altre, a Cunit) i de l'esquerra (direcció Vilanova), comença l'any 1924 i no s'acaba fins el 1936.

L'any 1935, l'Estat s'apropia de tots els drets i propietats sobre el pantà de la comunitat de regants ja que aquests no han pogut fer front a les despeses i s'han endeutat. Des d'aleshores, l'Estat assumeix el cost global de la construcció de les sèquies: 50 km de sèquies municipals que no estaran enllestides fins l'any 1943.

Avui, el pantà de Foix té funcions més recreatives que no pas de subministre d'aigua. Els anys 60 hi van haver intents d'urbanitzar les lleres de l'embassament amb segones residències per a l'ús recreatiu, activitat que va deixar la seva petja al voltant de l'embassament tot i no desenvolupar-se com es tenia previst en les maniobres especulatives que assolaren el país a l'època. La pesca esportiva també ha estat una activitat molt típica de l'indret.

La inclusió el 1992 de l'embassament del Foix al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) obria una nova etapa per consolidar-ne l'interès ecològic i paisatgístic. Un interès que es consolidà amb l'aprovació del Pla Especial de Protecció de l'Espai Natural de l'Embassament del Foix, que ha permès desenvolupar els objectius d'ús públic d'aquest indret. La Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Castellet i la Gornal n'ostenten la gestió amb la creació del Consorci de l'Espai Protegit de l'Embassament del Foix el 1995, al qual es va afegir l'any 2002 el municipi de Santa Margarida i els Monjos.

El poble de Castellet, estratègicament situat, aprofita un petit morro topogràfic coronat pel castell. Aquesta població fa de porta tant al massís del Garraf com a l'embassament. A l'altre extrem, la presa, d'una gran qualitat constructiva, constitueix un patrimoni definidor de la zona. També hi trobem un aqüeducte i diverses masies com Cal Bladet.

El Parc del Foix ocupa un contrafort muntanyós a la riba oriental del riu Foix que deixa a l'altra banda un rosari de petits pobles entre els Monjos i l'Arboç. Aquestes poblacions són Clariana, Torrelletes, les Masuques, la Ràpita i Moja. Es tracta d'un poblament dispers on la majoria dels municipis consten de diversos nuclis, formats per pobles generalment petits, caserius, llogarets, masies i cases aïllades perfectament integrats en el paisatge dels camps de conreu. La població es concentra bàsicament en l'eix de Santa Margarida i els Monjos a l'Arboç.

BIBLIOGRAFIA

- ** Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Volum 5. El Penedès i l'Anoia Fundació Enciclopèdia Catalana (1982)
- ** Barcelonès i el seu entorn. Mapa Comarcal de Catalunya. Escala 1:50.000 Institut Cartogràfic de Catalunya (2003).
- ** Hipermapa de Catalunya: <http://www10.gencat.net/ptop/AppJava/cat/actuacions/territori/hipermapa.jsp>
- ** Topoguia del GR-92.FEEC- CS. (2004) <http://www.feec.org/examples/servlet/Sender?idsender=179>
- ** Parc del Foix: <http://www.diba.es/parcsn/parcs/index.asp?Parc=12>

Agustí Poch. Març 2006

